

1. ΦΩΝΗΕΝΤΑ

Τα φωνήεντα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας διακρίνονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες, ανάλογα με τη χρονική τους διάρκεια, ανάλογα δηλ. με το χρόνο προφοράς τους:

Φωνήεντα	
Μακρά	Βραχέα
“η” - “ω”	“ε” - “ο”

Τα παραπάνω φωνήεντα είναι πάντοτε μακρά ή βραχέα. Τα υπόλοιπα φωνήεντα της αρχαίας ελληνικής, είναι άλλοτε μακρά και άλλοτε βραχέα, ανάλογα με τη λέξη στην οποία ανήκουν. Τα φωνήεντα αυτά χαρακτηρίζονται “δίχρονα”:

Φωνήεντα		
Μακρά	Βραχέα	Δίχρονα
“η” - “ω”	“ε” - “ο”	“α” - “ι” - “υ”

2. ΣΥΜΦΩΝΑ

Τα σύμφωνα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

Σύμφωνα					
Άφωνα			Ημίφωνα		
Χειλικά	Ουρανικά	Οδοντικά	Έρρινα	Υγρά	Συριστικό
“π” - “β” - “φ”	“κ” - “γ” - “χ”	“τ” - “δ” - “θ”	“μ” - “ν”	“λ” - “ρ”	“σ”

3. ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ

Δίφθογγο έχουμε όταν δύο διαδοχικά φωνήεντα ανήκουν στην ίδια συλλαβή π.χ. τοῖς κή-ποις. Μία δίφθογγος είναι πάντοτε μακρά. **Προσοχή!** Οι δίφθογγοι “οι” και “αι” είναι βραχύχρονες όταν βρίσκονται εντελώς στο τέλος μιας λέξης η οποία κλίνεται και είναι ασυναίρετη. π.χ. οἶ να ὕται. Εξαιρείται η κατάληξη της ευκτικής π.χ. παιδεύοι και τα επιρρήματα π.χ. οἴκοι.